

Гендерна ідеологія в освіті: від гендерної дисфорії до хірургічної зміни статі

В українській освіті активно поширюється тема про “ЛГБТ-підлітків”, “ЛГБТ-учнів”, трансгендерних дітей – міф, що не має наукової, психолого-педагогічної основи та поширюється з метою збільшення кількості прихильників ЛГБТ-ідеології у шкільному середовищі.

Завдяки цій пропаганді підлітки, які переживають гендерну дисфорію, через психологів отримують підтримку своєму “гомосексуальному потягу” або бажанню змінити стать і, незважаючи на протести батьків, включаються у рух ЛГБТ.

Згідно з Медичним протоколом щодо гендерної дисфорії МОЗ України підліток від 14 років проходить гормонально замісну терапію, вживає блокатори гормонального розвитку та гормони протилежної статі, для корекції статі. Останній крок трансгендерного переходу, хірургічне втручання, вирізання статевих органів, грудей є незворотнім процесом. Діти стають вічними пацієнтами фарміндустрії.

Дана методика є дуже поширеною в країнах ЄС, США, у Канаді.

Гендерна освіта порушує моральне, психологічне й статеве здоров'я дітей

Гендерні питання в освітньому процесі руйнують традиційний світогляд та культурний досвід українського народу, національну ідентичність та людську гідність, відкидають духовно-моральні цінності, називають опонентів “гомофобами” (вигадане, порожнє поняття).

Гендерні навчальні програми називають “гендерними стереотипами, з якими потрібно боротися”: батьківство, материнство, шлюб, повну сім'ю, жіноцтво, чоловічість. Натомість толерують (сприймають чуже хворобливе як власне): гомосексуалізм, одностатеві партнерства, зміну статі (трансгендерний перехід), усиновлення дітей одностатевими партнерами, сурогатне материнство, контрацептивну свідомість, аборт, альтернативні репродуктивні технології тощо.

Гендерні освітні програми відкидають статеві відмінності та поширюють гендерну дисфорію (психологічну хворобу порушення статевої ідентичності) серед підлітків.

Варта Жумтя – vartalife.com.ua

Обґрунтування ЛГБТ-ідеології

ЛГБТ+ – це суспільно-політичний рух (лесбійок, геїв, бісексуалів, трансгендерів тощо), метою якого є:

- поширення власного стилю життя,
- викорінювання “гомофобії”,
- легалізація одностатевих партнерств,
- усиновлення одностатевими партнерами дітей,
- доступ до альтернативних репродуктивних технологій,
- переслідування несприйняття ЛГБТ,
- надання привілеїв для ЛГБТ в адміністративних і кримінальних законах різних країн.

Даний рух формує свідомість ЛГБТ+ як соціальної меншості, яка потребує захисту, при цьому відкидає моральні цінності.

З початку 70-х років в США рух ЛГБТ дотримується ліворадикальних поглядів, заперечуючи шлюб як такий, а в XXI столітті прагне легалізації одностатевих партнерств.

**Зупини гендер. Залишайся з сім'єю.
Як протистояти гендерній ідеології.**

Перечитувати, переглядати шкільні підручники, книги, які читає дитина, підліток. Які фільми, відео дивиться, яку музику слухає. Бути поруч з дітьми.

Спільно молитися, читати Святе Письмо, брати участь у Святій Літургії. Покладатися на Господа, Який оберігає гідність людського життя.

Пояснювати дитині що таке добро, що таке зло, ПРИРОДНІ РЕЧІ (гендерна ідеологія – неприродна, штучно створена). Дитина повинна мати чіткі моральні орієнтири, за допомогою яких може обґрунтувати свою позицію, захистити свою статевість, свою людську гідність.

Сміливо й спокійно відповідати на будь-які запитання дитини, навіть якщо вони будуть дурні або незручні. Не закриватися на дитину.

Підтримувати природний та гармонійний розвиток: у хлопчиків – маскулінності (чоловічості), у дівчаток – фемінності (жіночості).

Стати для своєї дитини гарним прикладом батьківства, бути відповідальними батьками. Любити дітей як Дар Божий, а не як свою власність.

Ми відповідальні за моральне, психологічне, фізіологічне здоров'я наших дітей.

Пропаганда гендерної ідеології передбачає:

1. Широку пропаганду гомосексуалізму / трансгендеризму в закладах освіти – знайомство з “нестереотипними гендерними ролями” – через навчальні програми, бесіди з психологами, зустрічі з громадськими організаціями.
2. Формування “гендерно нейтрального освітнього середовища”, де хлопець може відчувати себе дівчиною, а дівчина – хлопцем. Оскільки, відповідно до гендерної ідеології, стать можна обирати, змінювати протягом життя.

Згідно з чинним освітнім законодавством та Сімейним Кодексом України, **найпершими вихователями дітей у питанні фізичного, психологічного, психічного здоров'я та морально-духовного розвитку є батьки або законні представники.** Не школа, політичні партії чи громадські організації (як то було за радянського союзу). **Батьки мають право впливати на освітній процес, контролювати викладання навчального матеріалу, забороняти різного роду бесіди будь-кого з власними дітьми в стінах закладу освіти.** Без батьківського дозволу адміністрація освітнього закладу взагалі не має права проводити будь-які зустрічі учнів із неурядовими організаціями.

Що можуть зробити батьки, педагоги, освітяни, психологи.

Вимагати викладання духовно-моральних навчальних предметів.

Перевіряти діяльність громадських організацій, які працюють в сфері освіти та мають на меті проводити різного роду заходи в закладах освіти, ставити до них наступні принципові питання.

1. **Політично-ідеологічна незаангажованість.** ГО не має права пропагувати політичні погляди чи ідеології. В тому числі фемінізм.
2. **Ставлення до ЛГБТ-руху:** чи вважають гомосексуалізм (лесбійство) і трансгендерність нормою, чи беруть участь у “прайдах”, чи підтримують трансгендерні переходи (зміну статі).
3. **Щодо статевого життя, сексуального розвитку підлітків та контрацепції.** ГО обов'язково повинна мати не “експертів-любителів”, а фахівців-медиків, які можуть кваліфіковано відповісти на інтимні питання; дітям потрібно викладати повну і правдиву інформацію щодо негативного впливу контрацепції на репродуктивне здоров'я.
4. **Сприйняття духовно-моральних, християнських цінностей.** Представники ГО не мають права поширювати серед учнів атеїстичні погляди, відкидаючи віру, заперечуючи релігійні основи, Бога та природне право.